

Kolding Folkeblad.

Udgivet af M. Berg. Ansvarlig Redaktør: Enevold Sørensen. Trykt i „Kolding Folkeblad“s Bogtrykkeri.

Udsat hver Søndag og i 1 Kr. forlægsværdigt (med Tilbehør af Postpenge for udenlandske Abonnenter) 87 Øre ugentlig. Bestilles paa alle Postkontorer og Revisionssteder samt paa Bladets Kontor. Bekendtgørelser indrykkes for 10 Øre pr. Linje. Hverlinier 25 Øre.

Nr. 54.

Mandag den 5. Marts 1900.

29. Aarg.

Kolding Folkeblad

Mandag den 5. Marts 1900

Sørgelig Ildebrand.

Mange Kreaturer indebrændte

Askov, Lørdag Formiddag.

I Lørdags Morges, da Askovitterne begyndte at sætte sig i Bevægelse, mærkede de, saa snart de stak Næsen uden for Dørene, en temmelig stærk Brandlugt. Vinden var nordvestlig, og da man lod Øjet søge i den Retning, hvor fra Brandlugten kom, opdagede man, at Ilden og Røgen, som forårsagede den, kom fra "Buskagergaard", der ligger mellem Askov og Malt, hørende til sidstnævnte By. Paa

Brandstedet

begyndte snart at komme Folk til Stede, men det var for sent til at frelse de ulykkelige Dyr fra en pinefuld Død.

"Buskagergaard", en Bondegaard af almindelig Størrelse, ejes af Gaardejer P. Buskager, men er forpagtet af Ejerens Søn, P. Buskager.

Om Ildens Opkomst vidste man Lørdag Middag følgende:

Ilden opstod ved 6-Tiden i Staldlængen, der laa mod Vest. Karlen paa Gaarden var først oppe. Han hængte en Lygte fra sig i Hestestalden og gik derefter ind i Kostalden, da han havde fodret Hestene. Medens han var i Kostalden, hvor han fodrede Kreaturerne, kom Pigen ind i Hestestalden og tændte en Lygte, hun medbragte, ved den i Hestestalden hængende Lygte. Hun gik derefter ind i Kostalden. Da Karlen lidt efter kom tilbage til Hestestalden, var der Ild i denne, og Ilden havde allerede begyndt at slikke op ad Tømmeret i Stalden.

Sørgelig Ildebrand.

Mange Kreaturer indebrændte.

Askov, Lørdag Formiddag.

I Lørdags Morges, da Askovitterne begyndte at sætte sig i Bevægelse, mærkede de, saa snart de stak Næsen uden for Dørene, en temmelig stærk Brandlugt. Vinden var nordvestlig, og da man lod Øjet søge i den Retning, hvor fra Brandlugten kom, opdagede man, at Ilden og Røgen, som forårsagede den, kom fra "Buskagergaard", der ligger mellem Askov og Malt, hørende til sidstnævnte By. Paa

Brandstedet

begyndte snart at komme Folk til Stede, men det var for sent til at frelse de ulykkelige Dyr fra en pinefuld Død.

"Buskagergaard", en Bondegaard af almindelig Størrelse, ejes af Gaardejer P. Buskager, men er forpagtet af Ejerens Søn, P. Buskager.

Om Ildens Opkomst vidste man Lørdag Middag følgende:

Ilden opstod ved 6-Tiden i Staldlængen, der laa mod Vest. Karlen paa Gaarden var først oppe. Han hængte en Lygte fra sig i Hestestalden og gik derefter ind i Kostalden, da han havde fodret Hestene. Medens han var i Kostalden, hvor han fodrede Kreaturerne, kom Pigen ind i Hestestalden og tændte en Lygte, hun medbragte, ved den i Hestestalden hængende Lygte. Hun gik derefter ind i Kostalden. Da Karlen lidt efter kom tilbage til Hestestalden, var der Ild i denne, og Ilden havde allerede begyndt at slikke op ad Tømmeret i Stalden.

Allarm.

Saa snart Karlen blev den overhængende Fare vaer, løb han ind og vækkede P. Buskager jun., der meget hurtig kom til Stede. Ilden havde dog faaet saa meget Overhaand, at det var umuligt at faa Kreaturerne ud. Den havde faaet fat i Løftet, der var af Brædder, og havde derefter antændt Foderet, der var paa Loftet. En kvælende Røg fyldte Staldene, og Ejeren og Karlen maatte retirere. Det lykkedes kun at redde to Heste, de øvrige Dyr maatte man lade i Stikken.

Imidlertid kom der Folk til Stede, og man samlede sig da om at redde fra Stuehuset, hvad der var muligt at faa ud. — Vinden bar paa dette, og man var snart klar over, at det ikke stod til at redde.

Ved forenede Anstrængelser lykkedes det dog at holde Ilden der fra nogen Tid. En Nabo, Gaardejer Hans Iversen, krøb op paa Taget, og ved at lade sig bringe Vand, som han overrislede Taget med, lykkedes det ham en lille Tid at hindre Ilden i at gribe fat i Stuehusets Tag. Men Ilden var den stærkeste, og snart stod ogsaa Stuehuset i Flamme. Forinden havde man dog faaet det væsentligste af Indboet ud.

Ladelængen, der laa modsat, reddedes.

Kreaturerne,

der brændte, var følgende: 22 Kvægkreaturer, 1 Hest, 3 Faar, 1 Griseso, 5 Grise og ca. 50 Høns.

Det var et trist Syn at se de forkulde Rester af Dyrene. Køerne havde slaaet sig løse i Dødskampen og laa omkring i Stalden i alle mulige Stillinger, nogle hist, andre her. A Sted laa enkelte, et andet Sted saae man flere ved Siden eller ovenpaa hverandre. Uhyggeligt var det for Redningsmandskabet at høre Kreaturerne vilde Brøl uden at være i Stand til at hjælpe.

Af andre Ting

brændte en Vognremise samt 3 til Dels ny Vogne i denne. De uden en Mængde tærsket Sæd og Karlens og Pigens Tøj, der des værre ikke var assureret. Endelig noget Indbo, som man ikke fik reddet, og antagelig flere andre Ting, som man ikke paa Brandstedet i Forvirringen kunde gjøre Rede for. Melius.

Saa snart Karlen blev den overhængende Fare vaer, løb han ind og vækkede P. Buskager jun., der meget hurtig kom til Stede. Ilden havde dog faaet saa meget Overhaand, at det var umuligt at faa Kreaturerne ud. Den havde faaet fat i Loftet, der var af Brædder, og havde derefter antændt Foderet, der var paa Loftet. En kvælende Røg fyldte Staldene, og Ejeren og Karlen maatte retirere. Det lykkedes kun at redde to Heste, de øvrige Dyr maatte man lade i Stikken.

Imidlertid kom der Folk til Stede, og man samlede sig da om at redde fra Stuehuset, hvad der var muligt at faa ud. — Vinden bar paa dette, og man var snart klar over, at det ikke stod til at redde. Ved forenede Anstrængelser lykkedes det dog at holde Ilden der fra nogen Tid. En Nabo, Gaardejer Hans Iversen, krøb op paa Taget, og ved at lade sig bringe Vand, som han overrislede Taget med, lykkedes det ham en lille Tid at hindre Ilden i at gribe fat i Stuehusets Tag. Men Ilden var den stærkeste, og snart stod ogsaa Stuehuset i Flamme. Forinden havde man dog faaet det væsentligste af Indboet ud.

Ladelængen, der laa modsat, reddedes.

Kreaturerne,

der brændte, var følgende: 22 Kvægkreaturer, 1 Hest, 3 Faar, 1 Griseso, 5 Grise og ca. 50 Høns.

Det var et trist Syn at se de forkulde Rester af Dyrene. Køerne havde slaaet sig løse i Dødskampen og laa omkring i Stalden i alle mulige Stillinger, nogle hist, andre her, et Sted laa enkelte, et andet Sted saae man flere ved Siden eller ovenpaa hverandre. Uhyggeligt var det for Redningsmandskabet at høre Kreaturerne vilde Brøl uden at være i Stand til at hjælpe.

Af Andre Ting

brændte en Vognremise samt 3 til Dels ny Vogne i denne. De uden en Mængde tærsket Sæd og Karlens og Pigens Tøj, der des værre ikke var assureret. Endelig noget Indbo, som man ikke fik reddet, og antagelig flere andre Ting, som man ikke paa Brandstedet i Forvirringen kunde gjøre Rede for. Melius.